

troede, at det ærede Medlem havde saa megen personlig Kontakt med Videnskaben, at det ærede Medlem vilde være i Stand til at forstaa, at hvis man hævder videnskabelige Forudsætninger for sit eget Vedkommende, kan man ikke uden videre afvise, at der ogsaa paa andre Omraader, f. Eks. paa dette, kan være sket videnskabeligt Arbejde, som man sandelig er nødt til at tage Hensyn til. Men det ejendommelige er, at det særlig er Indenrigsministeren, der har peget paa Dr. Hindhede. Jeg har ikke nævnt Hindhede. Jeg pegede paa Hørup, som aldeles ikke talte om Kalorier, men ganske simpelt i Kraft af sund Fornuft sagde, at Manden nu en Gang forbruger flere Livsfornødenheder end Kvinden, og at Manden daarligere kan undvære Kvinden end Kvinden Manden. Disse evige Sandheder synes jeg, det ærede Medlem skulde bøje sig for og forstaa, at hvad enten man gaar frem efter Almisseprikket eller efter Forsikringsprikket, vil det ærede Medlem komme til kort. Gaar man frem efter Almisseprikket, vil vedkommende Kommune i Kraft af Hørups fuldkommen rigtige Betragtning skønne, at en Kvinde kan leve af lidt mindre end en Mand, og gaar man frem efter Forsikringsprikket, vil man, som det 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) nøjagtig har paavist, kunne godtgøre, at Kvinden enten maa betale højere Præmie eller ogsaa nøjes med en mindre Understøttelse, fordi hun lever længere. Altsaa, hvad enten man ser paa Spørgsmaalet ud fra Almisseprikket eller ud fra Forsikringsprikket, vil det ærede Medlem ikke kunne komme bort fra, at her staar man i Virkeligheden paa sikker og retfærdig Grund, naar man tager Sagen, som det højtærede Ministerium har gjort. Men jeg har sagt, at jeg er villig til at forhandle om, hvorvidt man absolut har truffet den rette Grænse. Jeg har indrømmet det ærede Medlem, at medens Hørup satte Mandens Understøttelse en Trediedel højere end Kvindens, er man nu naaet til kun at sætte den en Sjettedel højere. Jeg er villig til at overveje, om man her har truffet det rette, men jeg vil bestemt hævde, at Ministeriet i Virkeligheden staar paa sikker videnskabelig og retfærdig Grund, naar det indtager det Standpunkt, som det gør.

Overfor den højtærede Indenrigsminister kan jeg fatte mig meget kort. Jeg har gentagne Gange under disse Dages Forhandlinger klart og bestemt fremhævet de særlige Principper, ud fra hvilke Ven-

stre vil være med til at løse disse Spørgsmaal om Invalidere og Aldersrente, og jeg har nævnt, hvilke særlige Krav vi yderligere har maattet stille for at kunne gaa med, særlig Kravet om at faa oplyst, hvorledes det økonomiske Spørgsmaal skulde løses. Nu har i Dag — jeg anerkender med overordentlig Forhandlingsvillie — den højtærede Minister udtalt, at han ikke mener, at der i disse mine Udtalelser findes noget, som skulde kunne umuliggøre, at vi kan komme overens. Det skal i høj Grad glæde mig. Jeg mener, at det nu maa blive Udvalgets Sag nærmere at komme ind paa disse Ting for at faa konstateret, om — hvad jeg haaber — vi virkelig er i Stand til paa Grundlag af Venstres her hævdede Principper og øvrige Krav at naa til et praktisk Resultat. Men jeg maa endnu en Gang gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at der er en stor Svaghed ved Skønnet, og jeg har Ret til at pege paa, at en Mand, med hvem Ministeren dog staar i et vist Samarbejde, nemlig Landstingsmand Steincke, med udtrykkeligt Henblik paa dette Lovforslag har brugt det stærke Udtryk, at disse faste Trangsgrenser og faste Takster i Virkeligheden forsvinder, naar man benytter Skøn. Jeg sagde udtrykkelig, at jeg vilde ikke bruge saa stærke Ord, og jeg haaber, at man kan se lidt mildere derpaa, men jeg er enig med det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt — og jeg havde Indtryk af, at vi ogsaa var enige med den højtærede Minister — i, at vi bør i Udvalget søge, om muligt, at formindske den skadelige Virkning paa de faste Takster, som Skønnetts Bibeholdelse nødvendigvis medfører.

Til de andre ærede Ordførere har jeg ingen Bemærkninger af Betydning. Den Tale, som blev holdt af Ordføreren for det radikale Parti, det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Hennigsen), havde jeg nærmest Indtryk af var lavet, om jeg saa maa sige, til en anden Mand. Det ærede Medlem holdt en meget lang Tale, hvori han polemiserede mod Folkeforsikringen. Det rammer ikke mig og mit Parti, thi jeg har ikke paa mit Partis Vegne nu krævet Folkeforsikring.

Til det ærede 10de Medlem for Hovedstaden (Borgbjerg) — jeg ved ikke, om det ærede Medlem er til Stede — skal jeg kun sige, at jeg anerkender, at det ærede Medlems hele Deltagelse i Debatten ligeledes var af en saa forhandlingsvillig, og jeg kan godt sige saa moderat, Karakter baade af Form og Indhold, at jeg ogsaa tør haabe paa, at vi